

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 5 maj 2017
Nr. ref.:RK 1059/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI23/16

Parashtrues

Qazim Bytyqi dhe të tjerët

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së kohëzgjatjes së procedurës në Dhomën
e Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet në lidhje me Agjencinë
Kosovare të Privatizimit**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga: Qazim Bytyqi, Musa Muharremi, Lutfi Hyseni, Hysen Ahmeti, Ejup Behluli, Ramadan Goliqi, Selatin Dudaki, Fadil Amiqi, Avdulla Hasani, Brahim Kerak, Sali Xhema, Ymer Kodrolli, Hajriz Haziri, Gani Haziri, Idriz Kopili, Sahit Sahiti, Eshref Curolli, Mefail Kryeziu, Kemajl Shabani dhe Mustafë Mustafa, të gjithë nga Ferizaj (në tekstin e mëtejme: parashtruesit e kërkesës), të cilët i përfaqëson zyra e avokatëve Interlex Associates LLC nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës kontestojnë arsyeshmërinë e kohëzgjatjes së procedurës pranë Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kërkesës është vërtetimi i bazueshmërisë së kërkesës së parashtruesve që pretendojnë se gjykatat e rregullta ua kishin shkelur të drejtat nga neni 31.2 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm) të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe neni 6.1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ) si pasojë e kohëzgjatjes së procedurës gjyqësore.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 1 shkurt 2016, parashtruesit e dorëzuan kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata). Në kohën e dorëzimit të kërkesës, rasti i parashtruesve ishte ende në procedurë e sipër pranë Kolegjit të Apelit.
6. Më 14 mars 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Ivan Čukalović dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 7 prill 2016, Gjykata i informoi parashtruesit për regjistrimin e kërkesës. Gjykata u kërkoj parashtruesve të përgjigjen deri më 25 prill 2016 në këto pyetje konkrete:
  - A) Cila ka qenë sjellja e parashtruesve të kërkesës gjatë katër (4) viteve e pesë (5) muajve, periudhë kjo gjatë së cilës ju pretendoni se keni pritur që DhPGjS të merr vendim? A i kanë parashtruar parashtruesit e kërkesës urgjencat e tyre në DhPGjS, para se kjo e fundit të sjellë Aktgjykimin e saj (SCEL-06-0016, të 23 shtatorit 2009) apo më pas?
  - B) A është përgjigjur DhPGjS-ja në urgjencat e parashtruara nga parashtruesit e kërkesës? Nëse po, luteni që t'i dorëzoni kopjet e përgjigjeve të tilla. Nëse jo, luteni që të dorëzoni komentet tuaja në lidhje me atë.

- C) Sa i përket mjetit juridik për kontestimin e kohëzgjatjes së tillë të procedurave, a mendoni se sistemi ligjor në Republikën e Kosovës ofron një mjet të tillë? Ju lutemi, elaboroni qëndrimin tuaj lidhur me këtë.
- D) Cili është mendimi juaj lidhur me atë se pse procedurat supozohet se ishin të stërzgjatura? Kush, si dhe çfarë mendoni se ka kontribuar në këtë?
8. Në të njëjtën datë, kërkesa iu dërgua Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Dhoma e Posaçme). Gjykata kërkoi nga Dhoma e Posaçme të përgjigjet deri më 25 prill 2016 në këto pyetje konkrete:
- A) A i kanë plotësuar të gjithë parashtruesit e kërkesës kriteret e pranueshmërisë për të parashtruar kërkesë në Gjykatë? Më saktësisht, a i kanë shteruar parashtruesit e kërkesës të gjitha mjetet juridike në dispozicion përkitazi me pretendimet e tyre?
- B) A mendoni se procedurat përkitazi me pretendimet e parashtruesve të kërkesës e kanë tejkaluar “afatin e arsyeshem” për DhPGjS-në që të merr vendim? Nëse përgjigja është jo, ju lutemi shpjegojeni se pse mendoni se kjo e drejtë e garantuar kushtetuese është respektuar?
- C) A mendoni se është shkelur e drejta e parashtruesve të kërkesës për vendim brenda një afati të arsyeshem, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNj-së? Nëse përgjigja është jo, ju lutemi shpjegoni qëndrimin tuaj.
- D) A kanë pasur parashtruesit e kërkesës ndonjë mjet juridik të cilin kanë mundur ta shfrytëzojnë për adresimin e pretendimeve të tyre lidhur me “stërzgjatjen e procedurave” pranë DhPGjS-së? Nëse po, cili mjet ka qenë ai dhe a e kanë shfrytëzuar?
- E) A kanë parashtruar parashtruesit e kërkesës urgjenca në DhPGjS, duke kërkuar që të përshpejtohen procedurat në rastin e tyre? Nëse po, cila ka qenë përgjigja e DhPGjS-së ndaj atyre kërkesave?
- F) Cila ka qenë sjellja e parashtruesve të kërkesës gjatë procedurave dhe a kanë kontribuar ata në ndonjë mënyrë në stërzgjatjen e pretenduar?
9. Në të njëjtën datë, kërkesa iu dërgua Këshillit Gjyqësor të Kosovës. Gjykata kërkoi nga Këshilli Gjyqësor i Kosovës të përgjigjet deri më 25 prill 2016 në këto pyetje konkrete:
- A) A i kanë plotësuar të gjithë parashtruesit e kërkesës kriteret e pranueshmërisë për të parashtruar kërkesë në Gjykatë? Më saktësisht, a i kanë shteruar parashtruesit e kërkesës të gjitha mjetet juridike në dispozicion përkitazi me pretendimet e tyre?
- B) A kanë pasur parashtruesit e kërkesës ndonjë mjet juridik të cilin kanë mundur ta shfrytëzojnë për adresimin e pretendimeve të tyre lidhur me “stërzgjatjen e procedurave” pranë DhPGjS-së? Nëse po, cili mjet juridik ka qenë ai?
- C) A konsideroni që parashtrimi i urgjencave, siç pretendojnë të kenë bërë parashtruesit e ankesës, do të duhej ose a paraqet mjet juridik efektiv për kontestimin e stërzgjatjes së procedurave? Ju lutemi, elaboroni qëndrimin tuaj lidhur me këtë.

- D) A mendoni se sistemi ligjor i Kosovës parasheh mjet juridik përkitazi me stërzgjatjen e procedurave? A ekziston ndonjë mjet të cilin parashtruesit e kërkesës mund ta shfrytëzojnë kur konsiderojnë se u është mohuar e drejta e tyre për vendim brenda një afati të arsyeshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe me nenin 6 të KEDNj-së?
10. Më 19 prill 2016, parashtruesit e kërkesës dorëzuan përgjigjet në pyetjet e parashtruara nga Gjykata, si dhe bashkëngjitën kopjet e 5 (pesë) urgjencave që i kishin parashtruar në Dhomën e Posaçme.
  11. Më 25 prill 2016, Gjykata pranoi përgjigje dhe komente nga Dhoma e Posaçme.
  12. Më 11 maj 2016, Gjykata ua dërgoi parashtruesve të kërkesës përgjigjen dhe komentet e pranuar nga Dhoma e Posaçme dhe i ftoi parashtruesit e kërkesës që nëse kishin komente shtesë t'i dorëzonin brenda afatit prej 14 (katërbëdhjetë) ditësh.
  13. Në të njëjtën datë, Gjykata i dërgoi Dhomës së Posaçme komentet e pranuar nga parashtruesit e kërkesës më 19 prill 2016 dhe e ftoi Dhomën e Posaçme që nëse kishte komente shtesë t'i dorëzonte brenda afatit prej 14 (katërbëdhjetë) ditësh.
  14. Më 16 maj 2016, parashtruesit e kërkesës i dorëzuan komentet shtesë lidhur me parashtruesat e Dhomës së Posaçme.
  15. Më 22 maj 2016, Këshilli Gjyqësor i Kosovës e dorëzoi përgjigjen në Gjykatë. Këshilli Gjyqësor i Kosovës theksoi se nuk i komenton vendimet gjyqësore *“ngase gjykatat janë të pavarura në kryerjen e funksionit gjyqësor”*.
  16. Më 24 maj 2016, Dhoma e Posaçme i dorëzoi komentet shtesë lidhur me parashtruesat e parashtruesve të dorëzuara në Gjykatë më 19 prill 2016.
  17. Më 2 nëntor 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gërzhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese në zëvendësim të gjyqtarit Robert Carolan i cili kishte dhënë dorëheqje më 9 shtator 2016. Përbërja e Kolegjit shqyrtues ka mbetur e pandryshuar.
  18. Më 30 mars 2017, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtares raportuese dhe i paraqiti Gjykatës rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesave.

Përmbledhja e fakteve

19. Nga shkresat e lëndës del se parashtruesit e kërkesës janë që të gjithë ish-punëtorë të Ndërmarrjes Shoqërore NSH “Mustafa Goga” në Ferizaj.
20. Gjatë vitit 2009, Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin e mëtejme: AKP) publikoi listën e punëtorëve të cilët, në bazë të ligjit në fuqi, kishin të drejtë të marrin pjesë në shpërndarjen e 20% të të ardhurave nga privatizimi dhe likuidimi i ndërmarrjes NSH “Mustafa Goga”. Parashtruesit e kërkesës nuk ishin përfshirë në këtë listë.

21. Në muajt qershor dhe korrik të vitit 2009, parashtruesit e kërkesës paraqitën ankesa në Dhomën e Posaçme, ku kontestuan listën përfundimtare të punëtorëve me të drejtë në 20% të të ardhurave.
22. Më 23 shtator 2013, Kolegji i Specializuar i Dhomës së Posaçme (në tekstin e mëtejshëm: Kolegji i Specializuar) nxori Aktgjykimin SCEL- 09-0016, me të cilin vendosi që të gjithë [parashtruesit e kërkesës] të përfshihen në listën përfundimtare të punëtorëve me të drejtë në 20% të të ardhurave.
23. AKP-ja paraqiti ankesë në Kolegjin e Apelit kundër aktgjyimit të Kolegjit të Specializuar, të 23 shtatorit 2013. AKP-ja ofroi material të ri me dokumente në mbështetje të ankesës së saj.
24. Më 16 mars 2016, Kolegji i Apelit nxori Aktgjykimin AC-I-13-0191, me të cilin e refuzoi ankesën e AKP-së dhe e vërtetoi Aktgjykimin SCEL-09-0016 të Kolegjit të specializuar përkitazi me parashtruesit e kërkesës. Me këtë Aktgjykim, kërkesat e parashtruesve u vendosën në instancë të fundit.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

25. Parashtruesit e kërkesës konsiderojnë se gjykatat e rregullta ua kanë shkëlur të drejtën e tyre në gjykim brenda një afati të arsyeshëm, siç garantohet me nenin 31.2 të Kushtetutës dhe nenin 6.1 të KEDNJ-së.
26. Parashtruesit e kërkesës theksojnë se *“Gjykata duhet pasur parasysh se kjo kërkesë nuk bëhet specifikisht për të kundërshtuar aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar SCEL – 09 - 0016 dhe Kolegjit të Apelit AC-I.-13-0191 në substancën e tij, por kërkohet nga gjykata që të vërtetohet se procesi i stërzgatur në tërësinë e tij nuk është në përputhje me garancionet kushtetuese ...”*.
27. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se *“meqenëse privatizimi i ndërmarrjeve shoqërore ka lënë të papunë një numër shumë të konsiderueshëm të punëtorëve të këtyre ndërmarrjeve shoqërore të Kosovës është paraparë me legjislacionin e aplikueshëm se kërkesat e kësaj natyre duhet të zgjidhen me procedura të përshtetshme ngase shumë nga punëtorët janë në gjendje jashtëzakonisht të vështirë ekonomike. Në rastin konkret se çfarë periudhe kohore konsiderohet si e arsyeshme është caktuar nga legjislacioni specifik i privatizimit.”*

Përgjigja nga Dhoma e Posaçme

28. Në parashtruesit e 25 prillit 2016, Dhoma e Posaçme theksoi se rasti ishte shumë i ndërlikuar, pasi që i njëjti rast përfshinte 98 ankues me gjithsej 48 ankesa ndaj listës përfundimtare të publikuar nga AKP-ja të përfituesve të pjesës së 20% nga të ardhurat e privatizimit të NSH “Mustafa Goga”. Dhoma e Posaçme theksoi se *“Këto ankesa u desh të vlerësohen individualisht, ndaras dhe në mënyrë shumë të kujdesshme për shkak të natyrës së tyre të ndjeshme”*.

29. Gjithashtu, Dhoma e Posaçme pohoi se “[...] Duke marrë parasysh pretendimet ankimore të Agjencisë së Privatizimit, Kolegjit të ankesave i është dashur më shumë kohë të nxjerrë vendim duke marrë parasysh të gjithë parashtruesit veç e veç për shkak të ndjeshmërisë së rastit. Madje, Dhoma e Posaçme është tejet e mbingarkuar në përgjithësi-mbi 21974 lëndë në pritje të të gjitha llojeve që i përfshin juridiksioni i saj, por gjykata merr të gjitha veprimet e nevojshme për zgjidhjen e rasteve duke marrë parasysh urgjencën dhe prioritetet.”
30. Për më tepër, Dhoma e Posaçme bëri me dije se “Numri tepër i madh i dokumenteve lidhur me procedurat i kontribuon në masë të madhe kohëzgjatjes së procedurës, veçanërisht pasi që obligimi për të siguruar përkthimet i është bartur Dhomës së Posaçme me ligj (neni 25.8 i Shtojcës së LDHP-së, të ndryshuar). Në lëndët SCEL ankesat dhe të gjitha parashtruesat e ankuesve si në lëndën në fjalë janë përkthyer gjithmonë nga Dhoma e Posaçme”.
31. Gjithashtu, Dhoma e Posaçme bëri me dije se “Dhoma e Posaçme është tejet e mbingarkuar në përgjithësi-mbi 21974 lëndë në pritje të të gjitha llojeve që i përfshin juridiksioni i saj. Veprimtaria e saj është penguar nga mungesa dhe lëvizjet e mëdha të stafit, kryesisht gjyqtarët, përderisa numri i lëndëve SCEL si dhe i të gjitha padive dhe ankesave po rritet në mënyrë të vazhdueshme dhe të konsiderueshme për shkak të juridiksionit ekskluziv të Dhomës së Posaçme në çështjet e privatizimit (neni 4 i LDHP-së). Edhe pse Dhoma e Posaçme ka mbyllur 13389 në periudhën prej 01/01/2009 deri me 31/03/2016, aktualisht janë në pritje 21974 lëndë. Për shkak të fluksit të lartë vazhdueshëm të lëndëve të reja numri i lëndëve në pritje po rritet.”
32. Dhoma e Posaçme potencoi se parashtruesit e kërkesës kishin në dispozicion një mjet juridik kundër vonesave të paarsyeshme në procedurë. Neni 10.12 i Ligjit për Dhomën e Posaçme nr. 04/L-033 përcakton që,
- “Nëse Gjykata, Kolegji i specializuar, nën-kolegji apo gjyqtari i vetëm dështon të nxjerrë aktvendim apo aktgjykim brenda afatit kohor të përcaktuar me ligj, ose në rastet kur afatet e tilla kohore nuk janë përcaktuar me ligj, dështon ta nxjerrë brenda një kohe të arsyeshme, Kolegji i Apelit, në bazë të parashtrësës së palës, urdhëron Gjykatën, Kolegjin e specializuar, nën-kolegjin apo gjyqtarin e vetëm që të nxjerrë aktgjykimin apo aktvendimin në fjalë brenda dhjetë (10) ditësh pune.”*
33. Për më tepër, Dhoma e Posaçme pretendoi se parashtruesit e kërkesës kanë mundur të parashtrojnë “urgjenca” joformale duke kërkuar që procedura të përshpejtohet. Për aq sa Dhoma e Posaçme e pranoi se parashtruesit e kërkesës në fakt kishin parashtruar të paktën një “urgjencë” të tillë, Dhoma e Posaçme bëri me dije se nuk ishte përgjigjur në lidhje me të. Dhoma e Posaçme e pranoi se vonesat në procedurë pranë Kolegjit të specializuar ose pranë Kolegjit të Apelit nuk ishin shkaktuar nga veprimet e parashtruesve.

Përgjigjja nga parashtruesit e kërkesës

34. Në përgjigje të parashtrësive të Dhomës së Posaçme, parashtruesit e kërkesës theksojnë se mjeti juridik i përcaktuar në nenin 10.12 të Ligjit për Dhomën e Posaçme aplikohet vetëm në ato situata kur një gjyqtar ose një Kolegj i Dhomës së Posaçme ka marrë vendim, por ka dështuar të nxjerrë Aktgjykimin me shkrim brenda afatit ligjor. Parashtruesit e kërkesës theksojnë se kjo nuk aplikohet në rastin e tyre, ku ende nuk kishte ndonjë vendim.
35. Për më tepër, parashtruesit e kërkesës e mohojnë deklaratën se ata nuk kishin dorëzuar ndonjë “urgjencë” me kërkesën që të përshpejtohet procedura. Parashtruesit pohojnë se ata e kishin vizituar Dhomën e Posaçme disa herë për të kërkuar gojarisht përshpejtimin e procedurës, po ashtu kishin dorëzuar edhe dy “urgjenca” në Kolegjin e specializuar si dhe tri “urgjenca” në Kolegjin e Apelit që po merreshin me rastin. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se ata nuk morën asnjëherë përgjigje në “urgjencat” e tyre.
36. Parashtruesit e kërkesës po ashtu hedhin poshtë argumentet e Dhomës së Posaçme lidhur me ndërlkueshmërinë e rastit dhe ngarkesën me lëndë të Dhomës së Posaçme. Parashtruesit e kërkesës citojnë nga praktika gjyqësore e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) për të theksuar se është detyrë e shtetit të organizojë sistemin juridik dhe gjyqësor në atë mënyrë që i garanton të drejtën çdo personi për të pasur vendim gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm, dhe se argumenti për mbingarkesë me lëndë nuk mund të merret si arsyetim (shih aktgjykimet e GJEDNJ-së: *Scordino kundër Italisë* (nr. 1) [DHM], § 183, *Sürmeli kundër Gjermanisë* [DHM], § 129; *Vocaturò kundër Italisë*, § 17; dhe *Cappello kundër Italisë*, § 17).
37. Në fund, sa i përket rëndësisë së rastit, parashtruesit e kërkesës theksojnë se Dhoma e Posaçme ishte plotësisht në dijeni se të gjithë parashtruesit e kërkesës janë kryesisht në moshë dhe se duhet kushtuar kujdes i veçantë në trajtimin e këtij rasti. Parashtruesit e kërkesës theksojnë se dy nga parashtruesit kanë ndërruar jetë që nga fillimi i kësaj procedure, dhe nuk mund të përfitojnë më personalisht nga kërkesat e tyre.

Pranueshmëria e kërkesës

38. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesit e kërkesës i kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
39. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar..

[...]

(7) Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë,

mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

40. Gjykata vëren se Dhoma e Posaçme pohon se parashtruesit e kërkesës e kishin në dispozicion një mjet juridik për të përshpejtuar procedurat, të cilin ata nuk e shfrytëzuan. Dhoma e Posaçme citon nenin 10.12 të Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme.
41. Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës e kontestojnë këtë mjet duke theksuar se i njëjti aplikohet vetëm pasi të jetë marrë vendimi nga gjykata, ashtu që ajo gjykatë të detyrohet të nxjerrë vendimin e saj me shkrim. Parashtruesit e kërkesës theksojnë se pretendimi i tyre ka të bëjë me përshpejtimin e procedurave në kohën kur ende nuk është marrë vendimi. Kësisoj, ata pretendojnë se mjeti juridik i propozuar nga Dhoma e Posaçme nuk ka vlejtur në rastin e tyre, sepse në kohën e dorëzimit të kërkesës, ata ende po prisnin vendimin e Kolegjit të Apelit lidhur me paditë e tyre.
42. Gjykata vëren se neni 10.12 i Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme qartazi tregon se ka të bëjë me ato situata kur Gjykata, Kolegji i specializuar, nën-kolegji ose gjyqtari i vetëm, *“dështon të nxjerrë aktvendim apo aktgjykim”*. Përveç kësaj, ky nen i jep autorizim Kolegjit të Apelit të urdhërojë Gjykatën, Kolegjin ose gjyqtarin *“që të nxjerrë aktgjykimin apo aktvendimin në fjalë brenda dhjetë (10) ditësh pune.”*
43. Si i tillë, Gjykata konsideron se ky nen i referohet në mënyrë specifike çështjes së *“nxjerrjes”* së vendimit që tashmë është marrë, dhe nuk i referohet marrjes së vendimit nga gjykata, kolegji ose gjyqtari.
44. Gjykata rikujton se parashtruesit e kërkesës e dorëzuan kërkesën para se të merrej vendimi përfundimtar lidhur me rastin e tyre nga Kolegji i Apelit. Më pastaj, Kolegji i Apelit solli aktgjykimin përfundimtar në rastin e parashtruesve të kërkesës.
45. Në këto rrethana, Gjykata konkludon se ky mjet i paraparë me nenin 10.12 të Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme nuk ka vlejtur në situatën e parashtruesve, dhe nuk do të ishte mjet juridik adekuat dhe efektiv për të përshpejtuar vendimmarrjen në rastin e tyre.
46. Dhoma e Posaçme po ashtu pohon se parashtruesit kanë mundur të dorëzojnë të ashtuquajturat *“urgjenca”* në Kolegjin e Specializuar dhe në Kolegjin e Apelit për të kërkuar që rasti i tyre të trajtohej me urgjencë. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se ata u janë drejtuar të dy kolegjeve dhe u kanë paraqitur të paktën 5 (pesë) urgjenca, por pa asnjë rezultat.
47. Gjykata vëren se Dhoma e Posaçme u referohet *“urgjencave”* si mjet joformal. Dhoma e Posaçme nuk tregon se cilat dispozita ligjore rregullojnë shfrytëzimin e *“urgjencave”*. Gjykata gjithashtu vëren se Dhoma e Posaçme e pranoi se parashtruesit e kërkesës kishin dorëzuar të paktën një urgjencë, por se ajo nuk mori asnjë përgjigje.

48. Gjykata rikujton se, në bazë të nenit 113.7 të Kushtetutës, individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet e të drejtave të tyre kushtetuese, “*vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj*”.
49. Gjykata konsideron se “urgjenca” nuk kualifikohet si “mjet juridik i përcaktuar me ligj”, sepse ajo është vetëm një praktikë joformale që nuk është e paraparë me asnjë ligj, dhe nuk është as adekuate, as efektive, për zgjidhjen e ankesave të parashtruesve.
50. Rrjedhimisht, Gjykata gjen se parashtruesit e kërkesës i kanë shterur të gjithat mjetet juridike të përcaktuara me ligj.
51. Gjykata më tej, duhet të vlerësojë nëse parashtruesit e kërkesës e kanë precizuar kërkesën e tyre në mënyrë adekuate, siç përcaktohet me nenin 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit, i cili parashikon:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

52. Përveç kësaj, Gjykata i merr parasysh paragrafët (1) (d) dhe (2) (b) të rregullit 36 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, të cilët përcaktojnë:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese.”

53. Sa i përket pretendimeve të parashtruesve të kërkesës për shkelje të të drejtave dhe lirive kushtetuese, Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës tregojnë se për shkak të kohëzgjatjes së procedurës në fjalë ka pasur shkelje të të drejtave të tyre për gjykim të drejtë në bazë të nenit 31.2 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm) të Kushtetutës dhe nenit 6.1 (E drejta për gjykim të drejtë) të KEDNJ-së.

*Neni 31.2 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm)
i Kushtetutës*

[...]

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm ...”.

Neni 6.1 (E drejta për gjykim të drejtë) i KEDNJ-së

“1. Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose të çdo akuze penale kundër tij, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm ...”.

54. Për të verifikuar bazueshmërinë e pretendimeve të parashtruesve të kërkesës në lidhje me shkeljet e të drejtave dhe lirive kushtetuese që kanë të bëjnë me marrjen e vendimeve brenda një kohe të arsyeshme, Gjykata do të merret me:
- i) përcaktimin e periudhës së kohëzgjatjes të procedurës në tërësi në institucionet kompetente
  - ii) parimet relevante dhe
  - iii) duke analizuar arsyeshmërinë e kohëzgjatjes së procedurës.

i) Periudha që do të merret parasysh

55. Në rastin konkret, Gjykata vëren se në muajt qershor dhe korrik 2009 parashtruesit e kërkesës i kanë paraqitur ankesat në Dhomën e Posaçme kundër listës përfundimtare të punëtorëve të përpiluar nga AKP-ja, në të cilën nuk ishin përfshirë si punëtorë që kanë të drejtë në pjesën e 20% të të ardhurave nga privatizimi i NSH “Mustafa Goga”.
56. Gjykata, me rastin e përcaktimit të periudhës kohore që duhet të merret parasysh, do ta marrë si fillim të procedurës, muajin qershor 2009. Si datë të përfundimit të procedurës, Gjykata do ta marrë 16 marsin 2016, që është data kur Kolegji i Apelit ka nxjerrë Aktgjykimin përfundimtar, me të cilin e ka zgjidhur objektin e kontestit të parashtruesve të kërkesës.
57. Prandaj, Gjykata vëren se periudha që duhet ta marrë parasysh në lidhje me pretendimet e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 31.2 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së është 6 (gjashtë) vjet e nëntë (9) muaj.

ii) Parimet relevante

58. Gjykata para së gjithash thekson se, sipas praktikës konsistente të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ), arsyeshmëria e kohëzgjatjes së procedurës duhet të vlerësohet në dritën e rrethanave të rastit, duke marrë parasysh kriteret e vendosura nga jurisprudenca e GJEDNJ-së, dhe në veçanti: (a) ndërlikueshmërinë e rastit, (b) sjelljen e palëve në procedurë (c) sjelljen e gjykatës kompetente ose autoriteteve të tjera publike, si dhe (d) rëndësinë e asaj çfarë është në rrezik për parashtruesin në kontest (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së, të 7 shkurtit 2002, *Mikulić kundër Kroacisë*, nr. 53176/99, paragrafi 38).

iii) Analiza e arsyeshmërisë së kohëzgjatjes së procedurës

59. Gjykata vëren se ky rast ka të bëjë me një procedurë, në të cilën parashtruesit kontestuan mospërfshirjen e tyre në listën e përfituesve të pjesës së 20 % nga të ardhurat e privatizimit të NSH “Mustafa Goga”, për të cilën ata konsiderojnë se kishin të drejtë të përfitonin.

60. Përkitazi me ndërlikueshmërinë e rastit, Gjykata vëren se Dhoma e Posaçme deklaroi se rasti kishte të bënte me 98 ankues dhe përfshinte 48 ankesa të ndryshme. Dhoma e Posaçme pohoi se secila ankesë kërkonte një vlerësim individual, të veçantë dhe të kujdesshëm për shkak të natyrës së ndjeshme të ankesave. Gjithashtu, Dhoma e Posaçme pohoi se bëhej fjalë për një numër të madh të dokumenteve ku të gjitha duhej përkthyer gjë që kërkonte kohë shtesë.
61. Gjykata vëren se parashtruesit kontestuan pohimin se rasti ishte veçanërisht i ndërlikuar, sepse shumica e ankesave ishin në substancë të njëjta.
62. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se rasti ishte, në mënyrë të arsyeshme, i ndërlikuar.
63. Sa i përket sjelljes së palëve të rastit, Gjykata vëren se Dhoma e Posaçme e pranon se parashtruesit e kërkesës nuk kishin bërë asgjë që do të vononte procedurën. Për më tepër, parashtruesit bënë me dije se ata e kishin vizituar Dhomën e Posaçme disa herë, dhe se kishin dorëzuar të paktën pesë “urgjenca” në kolegjet e Dhomës së Posaçme që po merreshin me rastin.
64. Në këtë rrethana, Gjykata konsideron se çfarëdo vonese në procedurë nuk mund t’u atribuohet parashtruesve të kërkesës.
65. Sa i përket sjelljes së gjykatës përkatëse dhe autoriteteve tjera publike, Gjykata vëren se Dhoma e Posaçme pretendon se është e mbingarkuar me punë dhe se duhet të ndërmarrë shumë veprime administrative, sikurse përkthimi i dokumenteve, si dhe verifikimi dhe krahasimi i dokumenteve në secilën fazë të procedurës, në mënyrë që të procedojë me rastet.
66. Gjykata vëren se parashtruesit kontestojnë vlefshmërinë e ngarkesës me punë si argument për të justifikuar vonesën e paarsyeshme në procedurë gjyqësore.
67. Gjykata rikujton se, në pajtim me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, vonesat që ndonjëherë shkaktohen nga mbingarkesa me punën e gjykatave, mund të jenë të pranueshme përderisa nuk janë shumë të gjata dhe nëse autoritetet ndërmarrin hapa të arsyeshëm për të përcaktuar rendin e prioritetëve në bazë të urgjencës dhe rëndësisë së tyre (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykim i GJEDNJ-së, i 13 korrikut 1983, *Zimmerman dhe Steiner kundër Zwircës*, kërkesa nr. 8737/79, paragrafët 27-32).
68. Në kontekstin e ndërlikueshmërisë së rastit, si dhe të obligimit për të përmbushur të gjitha kërkesat procedurale, Gjykata vëren se Kolegji i specializuar e përmbylli procedurën me Aktgjykim meritator pas një periudhe prej 4 (katër) vjetësh e 3 (tre) muajsh.
69. Gjykata më tej vëren se AKP-ja ushtroi ankesë ndaj Aktgjykimit të shkallës së parë të Kolegjit të specializuar. Kjo ankesë u parashtrua brenda afatit ligjor dhe me të u paraqitën fakte dhe prova të reja të cilat Kolegji i Apelit është dashur t’i krahasojë dhe verifikojë me institucionet relevante.

70. Gjykata vëren se Kolegji i Apelit e nxori Aktgjykimin sipas ankesës më 16 mars 2016, dhe me atë rast e zgjodhi kontestin e parashtruesve me aktgjykim të formës së prerë. Procedura në Kolegj të Apelit zgjati 2 (dy) vjet dhe 5 (pesë) muaj.
71. Gjykata vëren se brenda një periudhe prej gjithsej 6 (gjashtë) vjetësh dhe 9 (nëntë) muajsh Dhoma e Posaçme nxori dy aktgjykime për meritat e rastit që përfshinte 98 ankues dhe trajtonte 48 ankesa. Numri i hapave proceduralë përfshinte përkthimin dhe verifikimin e një numri të madh të dokumenteve, dhe se rasti kishte nevojë të individualizohet dhe të trajtohet veç e veç në raport me secilin nga 98 ankuesit.
72. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se dy nivelet e juridiksionit të Dhomës së Posaçme i zhvilluan procedurat e tyre me kujdes të arsyeshëm.
73. Lidhur me atë se çfarë ishte në rrezik për parashtruesit në kontest, Gjykata vëren se kërkesa e parashtruesve ka të bëjë me një pjesë të të ardhurave nga privatizimi i ndërmarrjes ku kanë punuar ata, dhe që, në sistemin e pronësisë shoqërore, ishte pjesërisht në pronësi të tyre.
74. Kësisoj, Gjykata konsideron se pritja për marrjen e një shume të parave ishte e një rëndësie të konsiderueshme për jetën e tyre, por nuk ishte e një natyre aq detyruese sa të kërkonte urgjencë të veçantë nga ana e gjykatave.
75. Si përfundim, Gjykata gjen se kohëzgjatja e përgjithshme e procedurave pranë Kolegjit të specializuar dhe pranë Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme, prej 6 (gjashtë) vjetësh dhe 9 (nëntë) muajsh, nuk mund të konsiderohet e paarsyeshme, duke marrë parasysh ndërlikueshmërinë e rastit, sjelljen e palëve dhe çfarë ishte në rrezik për parashtruesit e kërkesës (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 27 qershorit 2000, *Frydlender kundër Francës*, Nr. 30979/96, paragrafët 43-46; dhe Aktgjykim i GJENDJ-së, i 8 qershorit 2006, *Sürmeli kundër Gjermanisë*, nr. 75529/01, paragrafët 128-134).
76. Rrjedhimisht, Gjykata konkludon se parashtruesit e kërkesës nuk e kanë dëshmuar pretendimin se u është shkelur e drejta për përcaktimin e të drejtave dhe obligimeve të tyre brenda një afati të arsyeshëm, e garantuar me nenin 31 (2) të Kushtetutës dhe me nenin 6(1) të GJEDNJ-së.
77. Prandaj, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullat 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 30 mars 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi